

«شرق» طرح نظام‌نامه مشارکت محلی و فضای عجیب شورای ششم را بررسی می‌کند

بن‌بست در مشارکت

کنند، گفت: تا امروز هم به خاطر وحدت جریان انقلابی و هماهنگی و انسجام درونی شورا و ندادن پیام ناامیدی و یاس، صبوری کردیم و سخنی بر زبان نراندیم.

او ادامه داد: به نظر می‌رسد یک جریان تمامیت‌خواه با نوعی پروپاگاندای رسانه‌ای با ابزارهای فراوان و منابع مالی و رسانه‌ای عظیمی که در اختیار دارد، تلاش می‌کند حقیقت را وارونه جلوه دهد و کسانی را که مدافعان واقعی جریان انقلاب بوده‌اند، و به دنبال عملیاتی‌کردن ایده مشارکت واقعی مردم شهر تهران در اداره آن هستند، به‌عنوان «مقصر عدم شکل‌گیری ستاد مشارکت محله‌ای تهران» معرفی کند.

من می‌خواستم مختصری در باب حوادث اخیر در این حوزه صحبت کنم که فرصت نشد و به‌زودی هم مفصل در سخن آن را برای افکار عمومی تشریح می‌کنم.

شربینی با بیان اینکه در روز تدوین و بررسی اولیه طرح در صحن علنی شورا بنده و برخی همکاران به دلیل تجربه طولانی در امر محلات شهر تهران اعتقاد و باور داشتیم آن نظام‌نامه نمی‌تواند کارایی لازم را برای حل‌وفصل مسئله مشارکت در شهر تهران داشته باشد؛ اما برخی با زور اکثریت آن را از تصویب شورا گذراندند و به نصایح و مطالب خیرخواهان مردم و شورا توجه نکردند، گفت: برخی تصور می‌کردند که با آن مصوبه می‌توانند اکثریت ستاد مشارکت محله‌ای را از آن خود کرده و نیات و اهداف خود را بعداً عملیاتی کنند. تشخیص درست و به‌موقع اکثریت اعضای شورا و به‌ویژه رئیس شورا در زمان رای‌گیری برای انتخاب اعضای ستاد به گونه‌ای رقم خورد که اکثریتی برای ستاد انتخاب شدند که آنها مقبول واقعی مردم و محلات بوده و امید آن می‌رفت که آنها بتوانند خلا تعطیلی شورایی‌ها را پرکنند؛ اما متأسفانه جریان اقلیت تصمیم شورای شهر را برنناخته و از آن روز تا همین حالا درحال سنگ اندازی برای شکل‌گیری ستاد هستند.

این عضو شورای شهر تهران گفت: در همان روزهای اول بدون داشتن جایگاه قانونی سه نفر جمع شدند و تصمیماتی گرفتند که بنده به آخر آن جلسه رسیدم و عرض کردم این با مشارکت واقعی در تعارض است. اصلاً این فرایند مقصرسازی که در این اواخر باعث شد حتی برخی از همکاران ما مرزهای اخلاق را هم زیر پا بگذارند، به دلیل ن‌دادن به آن تصمیمات اقتدارگرایانه آن جلسه اول است و از آن روز نتمام توان‌شان را به کار گرفتند تا در نزد افکار عمومی ما را مقصر مسئله جلوه دهند؛ درحالی‌که کاملاً برعکس است.

او ادامه داد: در راستای تعامل و تلاش حداکثری هفته گذشته و به‌صورت یک طرفه و با نوعی از خودکدشتگی پیشنهاد اقلیت را پذیرفتم که آن هم از طرف عضوی از اعضا در صحن مطرح شد؛ پیشنهادی که اگر عملیاتی شود، مسیر مسدود ایجادشده از سوی این دوستان را به نفع مردم و شهر باز می‌کند؛ اما متأسفانه به نظر می‌رسد به همان پیشنهاد و نقطه تعاملی هم که رسیدیم، باور نداشته و ندارند. اقدامات چند روز اخیر در برگزاری نشست‌ی برای انتخاب معتمدان محلات تهران و مصاحبه‌های برخی افراد مأمور در راستای منویات سیاسی نشانه زیر پا گذاشتن توافق هفته قبل است. جمع دوستان ما همچنان بیگیر حل مسئله مشارکت واقعی مردم تهران در اداره شهر هستند و اجازه نخواهیم داد با غوغاسالاری، شائناز رسانه‌ای و ترفندهای نخ‌نماشده، اهداف سیاسی و گروهی بر مسئله محلات تهران غلبه پیدا کند.

«علیرضا نادعلی»، عضو این ستاد، درباره تأخیر طولانی‌مدت در اجرای این مصوبه شورای شهر و اینکه

نورا حسینی: اوایل تابستان سال گذشته بود که طرح نظام‌نامه مشارکت محلی با وجود انتقادهای بسیار با ۱۱ رأی به تصویب شورای شهر تهران رسید. طرحی که قرار بود با دوفوریت در اسفند ۱۴۰۰ در صحن شورا بررسی شود اما اعضا با دوفوریت آن موافقت نکردند و در جریان بررسی در صحن نیز مخالفانی جدی داشت. گروهی از منتقدان این نظام‌نامه را در راستای حذف شورایی‌ها می‌دانستند و موافقان نیز آن را مدلی تازه برای بهره‌گیری از مشارکت شورایی‌ها در اداره محلات عنوان می‌کردند. اشکالات حقوقی زیادی به این نظام‌نامه از سوی فعالان و کارشناسان حوزه شهری مطرح شد.

در جریان انتخاب اعضای شورای شهر تهران، در ستاد هماهنگی نیز مطرح‌شدن نام ناصر امانی در کنار احمد صادقی از کمیسیون برنامه و بودجه حاشیه‌های زیادی را به دنبال داشت و برخی از اعضا این نحوه رای‌گیری را خلاف قانون می‌دانستند اما سرانجام ناصر امانی در ترکیب این ستاد قرار گرفت. انصراف نرگس معدنی‌پور و جایگزینی علیرضا نادعلی هم در این ستاد بی‌حاشیه نبود و برخی معتقد بودند چون یک نفر خانم از این ستاد خارج شده، باید عضو خانم دیگر کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران جایگزین او شود که در همان زمان، زهرا شمس‌احسان گرفتاری در کمیته اجتماعی را دلیل تمایل‌نداشتن خود و در پی آن معرفی علیرضا نادعلی عنوان کرد.

پس از نهایی‌شدن ترکیب ستاد هماهنگی، حاشیه انتخاب رئیس دامن نظام‌نامه مشارکت محلی را گرفت. رئیس باید از بین دو عضو کمیسیون فرهنگی و اجتماعی یعنی احمد علوی و علیرضا نادعلی انتخاب می‌شد. احمد علوی ریاست ستاد سمن‌های شهر تهران را بر عهده دارد و گزینه باقی‌مانده، علیرضا نادعلی بود اما چهار عضو دیگر با ریاست او موافق نبودند.

جلسات ستاد تشکیل نمی‌شد تا آنجا که احمد صادقی در صحن شورای شهر تهران نسبت به عدم اجرای مصوبه نظام‌نامه مشارکت‌های محله‌ای شهروندان در مدیریت شهری تذکر داد. او در متن تذکرش به روند تصویب نظام‌نامه محلات اشاره کرد و گفت: «در این دوره مدیریت شهری به‌منظور هماهنگی اقدامات و برنامه‌های شهرداری در محلات شهر تهران و ایجاد تعامل و هم‌افزایی میان نهاده‌ا، سازمان‌های دولتی و عمومی ارائه‌کننده خدمات در مقیاس محله‌ای اقدام به تنظیم این مصوبه کرد و در راه ایجاد زمینه‌های مشارکت محله‌محور شهروندان و استفاده از ظرفیت عظیم شورایی‌ها و رهایی از بلاتکلیفی (که حاصل آن تعطیلی سراهای محله و عدم استفاده از نمایندگان محلات در شورایی‌ها بود)، نظام‌نامه مشارکت محله‌ای شهروندان در مدیریت شهری در جلسه ۷۷ شورا در ۲۱ تیر ۱۴۰۱ تصویب شد و در شهریور ۱۴۰۱ بعد از طی‌کردن مسیر قانونی، لازم‌الاجرا و به شهرداری ابلاغ شد.»

بر اساس بند ۱-۳ و سایر بندهای ماده ۳، ستاد هماهنگی مشارکت‌های محله‌ای شورای اسلامی شهر تهران به‌عنوان یکی از ارکان مهم تعیین شده است که به جهت شأن سیاست‌گذاری، نظارتی و مرجوع‌بودن آن به‌منظور تصویب آیین‌نامه‌ها، دستورالعمل‌ها و شیوه‌نامه‌های اجرایی، اجرای کل نظام‌نامه موکول به شکل‌گیری این ستاد خواهد بود.

در هشتم آبان ۱۴۰۱ با معرفی کمیسیون‌های مربوطه و رای‌گیری، اعضای ستاد هماهنگی انتخاب شدند. به گفته صادقی «در این رای‌گیری شرایط بند «ب» قسمت اول ماده ۳ و معرفی کرده بود پنج عضو از کمیسیون‌ها باید به انتخاب و معرفی کمیسیون‌ها باشد، رعایت نشد و اولین کام

یک مرد ۴۷ ساله در آتش‌سوزی ممسنی جان باخت

مرگ داوطلب آموزش‌ندیده

شرق: کانال‌های تلگرامی خبری ممسنی را که باز می‌کنید خبر اهدای یک تانکر آبرسان در آن خودنمایی می‌کند. یک تانکر آبرسان که روی آن بنری هم نصب شده که اهدایی فلان نماینده محترم مردم به اهالی یک روستاست. این دست اقدامات و اتفاقات در فاصله چند ماه مانده به انتخابات مجلس در ایران طبیعی است. قرار است در پایان سال انتخابات دیگری برای نمایندگی در مجلس برگزار شود و نمایندگان مردم کم‌کم به یاد می‌آورند که در حوزه انتخابیه‌شان هم نیازهایی روی زمین مانده و این‌دست اقدامات تبلیغاتی با شدت بیشتری پیش می‌رود. اما درست در همان جایی که یک نماینده با اهدای یک تانکر آبرسان به دنبال شادکردن دل رای‌دهندگانش بود، یک مرد ۴۷ساله، پدر یک خانواده و کشاورز یک مزرعه در شعله‌های آتش جان سپرد. او در یک آتش‌سوزی غافلگیر نشده بود بلکه خودش به‌صورت داوطلبانه به مهار آتش شتافته بود که در میان شعله‌ها اسیر شد. آن هم در استانی که آتش‌سوزی‌های بهره و تابستانه یکی از بزرگ‌ترین تهدیدها به حساب می‌آید و حداقل انتظار این است که یا اهالی آموزش دیده باشند یا وسایل اطفای حریق در دسترس باشد اما صحبت از چنین خواسته‌هایی در جایی که یک تانکر آبرسان دستاورد به حساب می‌آید، چندان محلی از اعراب ندارد.

یعقوب حسن‌پور جوادانه‌شد

رسانه‌های محلی ممسنی نوشته‌اند: «یعقوب حسن‌پور ۴۷ساله، ساکن روستای «جمال کر» بخش «ماهور میلاتی» در جریان اطفاى یک حریق که در ساعت ۱۹:۳۰ دقیقه روز ۲۳ اردیبهشت در حوالی این روستا واقع در منطقه «زربند ماهور» رخ داده بود درگذشت». این رسانه همچنین تازیکی هوا حین اطفاى حریق و سقوط از ارتفاع را علت مرگ مرحوم یعقوبی ذکر کردند. حسین یعقوبی اولین کشته این مسیر نیست. نزدیک

اعضای کمیسیون فرهنگی و اجتماعی از عضویت در ستاد انصراف دهد و بنده جز همکاری برای تدوین آیین‌نامه در کمیسیون، به‌هیچ‌عنوان داوطلب عضویت در ستاد نبودم؛ اما در جلسه‌ای از نبود بنده، اعضای ستاد من را به‌عنوان جایگزین خانم معدنی‌پور انتخاب کردند.

نادعلی با اعلام اینکه در سومین جلسه که هفته پیش برگزار شد، اعضا اعلام کردند که قبول ندارند براساس آیین‌نامه رئیس از کمیسیون فرهنگی انتخاب شود، گفت: تأکید اعضا بر این بود که سرپرست انتخاب شود و با توجه به مشکلات سرای محلات و لزوم رفع آنها، آقای سروری پیشنهاد داد که رئیس شورای شهر تهران به‌عنوان رئیس ستاد انتخاب شود و اعضا موافقت خود را اعلام کردند. با توجه به اینکه به نظر می‌رسد این مسئله ادامه‌دار باشد، از آقای چمران درخواست کردم که به مسئله ورود کرده و مسئولیت ریاست ستاد را برعهده بگیرد و اگر برای این موضوع نیازی به تغییرات در آیین‌نامه باشد، اعمال خواهد شد و اگر هم نمی‌خواهند وارد شوند، مسئله با راهنمایی ایشان برطرف شود؛ معنایی ندارد که وقتی می‌گویم شورای انقلابی و خردورزی، در یک موضوع درجا بنزیم و متوقف شویم که این مسئله قابل دفاع نیست.

هفته گذشته نیز شهردار تهران احکام بخشی از اعضای هیئت امنای محلات شهر تهران را صادر کرد؛ موضوعی که با مخالفت برخی از اعضا مواجه شد و آنها از شهردار درخواست کردند برنامه خود در برج میلاد را لغو کند که شهردار به این درخواست آنها نه گفت و احکام نیز صادر شد. در حاشیه این مراسم «محمدامین توکلی‌زاده» هم به پایگاه اطلاع‌رسانی شهرداری گفت که پنج نفر از این اعضا را شورای شهر تهران به‌عنوان عضو ناظر در ۳۵۲ محله باید انتخاب و معرفی کند که منتظر اعلام نظر شورای اسلامی شهر تهران هستیم. ۱۰ نفر از طرف نهادهای دارای فعالیت محله‌ای و مردمی معرفی می‌شوند. همچنین شش نفر را شهرداری تهران از میان فعالان و مؤثران مردمی معرفی می‌کند و یک نفر هم با معرفی شهرداری تهران و تصویب هیئت امنای محله به‌عنوان مدیر محله منصوب و به اعضای هیئت امنا اضافه می‌شود. شهرداری تهران براساس تکلیف شورای شهر و براساس نظام‌نامه محله وظیفه خود را درباره معرفی شش نفر فعالان مردمی فرهنگی و اجتماعی محلات انجام داده است و با معرفی سه نفر از بخش‌های دیگر، هیئت امنای محلات رسمیت می‌یابند و می‌توانند به انضمام مأموریت‌های خود بپردازند و این جلسه فقط در راستای توجیه اعضای جدید هیئت امنا است و تا اضافه‌شدن سه نفر بعدی هیئت امنا رسمیت ندارد. امیدواریم هرچه زودتر این سه نفر هم به جمع هیئت امنا اضافه شوند تا بتوانیم مدیران محلات را انتخاب کنیم.

آن را مهار کرد.

عدم حمایت از خانواده داوطلبان

نیروی انسانی و امکانات دو چالش بزرگ در مسیر مهار آتش‌سوزی‌های جنگل و مراتع ایران است. برای همین است که وقتی هشدار آتش‌سوزی گسترده در یک منطقه ایران داده می‌شود بلافاصله از نیروهای مردمی درخواست می‌شود که برای کمک به امدادگران بیبوندند. اما نیروی داوطلب آموزش‌ندیده و بدون امکانات در برابر حجم بزرگی از آتش چه می‌تواند بکند؟ نهادهای مسئول به‌جز وظیفه آموزش‌دادن به این داوطلب‌ها حداقل باید حمایت‌هایی را هم از آنها به عمل بیاورند. این اتفاقی است که رخ نداده است و طبیعتاً در کاهش اعتماد عمومی هم مؤثر است. عدم حمایت از خانواده داوطلبان جان‌باخته ممکن است موجب کاهش اشتیاق عمومی برای کار داوطلبانه شود.

از سوی دیگر انتظار می‌رود با توجه به پیش‌بینی‌های صورت‌گرفته درخصوص احتمال آتش‌سوزی‌های گسترده آمادگی لازم برای مهار آن در کشور وجود داشته باشد. خیرگزاری فارس در همین اردیبهشت‌ماه امسال از ستاد مدیریت بحران استان فارس خبر داده بود: «دستگاه‌های اجرایی از جمله منابع طبیعی، محیط زیست و جهاد کشاورزی برای مقابله با آتش‌سوزی‌های احتمالی در آماده‌باش قرار دارند. ماه گذشته جلسه مشترکی با حضور فرمانداران و دادستان‌های شهرستان‌های سراسر استان برگزار و مقرر شد آمادگی کامل در سراسر استان در این خصوص وجود داشته باشد».

بااین‌حال می‌بینیم که با وجود اعلام حالت آماده‌باش در این استان بازهم حوادث ناگوار در منطقه درحال رخ‌دادن است. آن‌هم در بهار سالی که تابستانی گرم و طولانی را در پیش دارد.

آتش‌سوزی

آتش

آتش

آتش

آتش

آتش

آتش

آتش

آتش

آتش

آتش

ممکن است منجر به اتفاقات دردناکی چون مرگ یعقوب حسین‌پور شود. درک این اتفاق هم چندان سخت نیست. وضعیت بارش‌ها نشان می‌دهد مراتع ایران در فصل تابستان برای آتش‌سوزی‌های گسترده مستعد هستند. همچنین گرمای بالای هوا در تابستان احتمال آتش‌سوزی‌ها را افزایش می‌دهد؛ چراکه هریک درجه افزایش دما ۱۷ درصد نیاز آبی را افزایش می‌دهد که این موضوع با توجه به شرایط اقلیمی نیمه‌خشک بخش‌هایی از استان، وضعیت را حساس‌تر می‌کند. در چنین